

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ske i lokalsamfundet, så må det være på kommuneplan, sådan som der blev argumenteret dengang i 1982.

Af det, fru Jytte Hilden siger om ministre og deres ansvar, lyder det også, som om bevillingerne til filmformål er overskredet. Det er jo ikke det, vi taler om. Det var heller ikke det, fru Connie Hedegaard var inde på, og det er ikke det, der fremgår af lovforslaget og dets bemærkninger.

Det, der er tale om, er, at vi gerne ser systemet styrket på en sådan måde, at vi får flere film ud af de penge, der er til rådighed, idet der er budgetter for de enkelte film, som er skredet. Det er det, der hedder budgetkontrol, og det er jo noget andet, og det skal bygges ind i systemet.

Det er jo ikke noget, man ligesom kan parallelisere med, og det lægger heller ikke op til en formulering, som tyder på, at der skulle være sket en overskridelse af de bevillinger, der af Folketinget er afsat til filmstøtte. Det er slet ikke det, vi taler om, men vi taler om – og jeg er da glad for, at så mange har været enige i – at vi må have strammere systemer til at sikre en fornuftig styring af de penge, som er inde i systemet.

Til fru Ingerlise Koefoeds spørgsmål om videorettigheder kan jeg sige, at det ikke er et problem, som er afklaret generelt. Vi har jo i øjeblikket forsøg med udlån af videogrammer fra nogle udvalgte biblioteker, hvor der er etableret en særordning på dette område, men en generel ordning er ikke lavet.

Noget andet er, at for de film og de videogrammer, som vi jo stort set har talt om i dag, nemlig dem, der fremstilles af eller distribueres af Statens Filmcentral, er situationen en anden. Det gælder jo også for filmene.

Så vil jeg sluttelig sige, at det trods alt ikke må glemmes i debatten her, at det, der er tale om, jo er, at regeringen lægger ud med et forslag, som styrker filmområdet med 25 mill. kr. om året fra 1989. Det er da også en slags penge og en slags holdning til tingene, vi her har lagt for dagen.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Nu er jeg ikke alene konfus, men nu trækker jeg også tiden ud, kan jeg høre på de

mange, men det er det sidste, jeg godt vil sige til kulturministeren.

Der er ingen slinger i valsen med hensyn til vores politik: biograferne er i høj grad en kommunal opgave. Jeg synes bare, disse ting skal trækkes frem, sådan at vi ikke slipper debatten i det øjeblik, vi har givet hjælp til produktionen, men er klar over, at der faktisk er et system.

Så kunne vi overveje, om det også er nødvendigt med lidt hjælp til selvhjælp i den ende, og det var også derfor, jeg i mit allerførste indlæg roste De Kommunale Biograferejeres Samvirke. Formand for det samvirke er Ballerups borgmester, Ove Dalsgaard, og han er socialdemokrat, så det er klart i de bedste hænder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 229:

Forslag til lov om ændring af lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde. (Værnepligtiges adgang til at nægte militærtjeneste).

Af Thoft (SF) og Albrechtsen (VS).
(Fremsat 28/4 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Enggaard):

Lad mig straks slå fast, at regeringen ikke kan tilslutte sig det fremsatte lovforslag om adgang til overførsel til civilt arbejde, medens den værnepligtige er til tjeneste. Vi vil derimod gerne se på mulige ændringer af lægeundersøgelserne på sessionerne for på